

отъ глезенитѣ. Когато всички деца се изправиха на върха на пирамидата, тѣ видѣха, че стоятъ на пѣсѣчна планина, която стрѣмно се спуща къмъ морето. Тая пѣсѣчна стрѣмнина, обърната къмъ изтокъ, бѣ пошарена съ хиляди възрастни и млади хора дошли отъ цѣла България — едни голи и полуголи, други по разноцвѣтни ризи; всички заровени въ горещия пѣсѣкъ, и се печаха на слънцето.

Тѣ правѣха слънчеви и пѣсѣчни бани, за да се

Малкиятъ кжпачъ.

излѣкуватъ отъ разни болести. Въ морето още не бѣха влезли. Само едно малко юначе вирѣше глава и носе на кроткитѣ вълни, които лекичко го обливаха и люлѣха.

Учителътъ извика да се приближатъ всички деца до него и рече:

— Погледнете къмъ сушата. Виждате ли какъ полето е затрупано съ бѣлъ пѣсѣкъ! На нѣколко километра то образува пѣсѣчно море, въ което купчинитѣ изглеждатъ като вълни. Вслушайте се: нѣма